

tioner i 1913, 423 Millioner i 1917 og 528 Millioner i 1918. Ser vi paa Udvinningen af Kobber, Jern, Kul og Petroleum, steg Udvinningen af Kobber fra 566 000 Kwan — en Kwan er omtrent 4 kg — i 1904 til 18,8 Millioner i 1914 og 26,8 Millioner i 1916. Jernet steg i de samme Aar fra 10 Millioner Kwan til 24 Millioner og 105 Millioner, Kulene fra 10 Millioner Tons til 22 Millioner og 23 Millioner. Og endelig steg Udvinningen af Petroleum fra 1 Million Koku — en Koku er 1,8 hl — til 2,3 Millioner og 2,6 Millioner.

Og ser man paa den industrielle Produktion, vil man faa ganske det samme Billede. Tallene kan de Herrer læse efter i Betænkningen. Jeg skal blot nævne de Industrier, det drejer sig om: Silketraad, vævede Tøjer, Trikotage, Porcelæn, Glas, Briketter, Teglsten, japansk Papir, europæisk Papir, Olie, Øl, Soja, Sukker og Tændstikker. Paa alle Steder er der en omtrentlig Øgelse fra 1904 til 1913 paa 100 pCt. Tallene under Krigen kan enhver tillægge den Betydning, han vil. Mange Forhold spiller ind her, saa at det statistiske Grundlag ikke er saa sikkert som før Krigen. Ser vi hen til Fabrikationsvirksomheden, til de Bedrifter, der drives som Haandværk, og dem, der har Motordrift, udgjorde Haandværksbedrifterne i 1904 endnu Flertallet, men i 1913 udgør de mellem Halvdelen og $\frac{1}{3}$ af samtlige Virksomheder, og i 1917 er de sunket under $\frac{1}{3}$. Antallet af beskæftigede Arbejdere i Industrien viser det tilsvarende Forhold. Det har sin Interesse at se paa Arbejdslønnen, der i Betænkningen nævnes for de forskellige Arbejdsklasser og Køn. Jeg skal blot nævne, at den er meget lav, men dog, heldigvis for os, i Stigning. For den voksne Arbejder — det regner man dér fra det 14de Aar — var den i 1904 78,7 Ø. om Dagen, i 1913 107,5 Ø. daglig og i 1917 128,6 Ø.

Ser man hen til den i Aktieselskaber anvendte Kapital, finder man, at den i 1905 var 858 Mill. Yen med et rundt Tal, i 1913 1 694 Millioner — der er altsaa igen denne Stigning omtrent til det dobbelte, som vi stadig træffer paa —, og i 1918 var man oppe paa 2 763 Mill. Yen. Saaledes kunde vi blive ved. Skibstonagen stiger, og man vil finde i Betænkningen Side op og Side ned en lang Liste af Skibslinier, der væsentlig er satte i Gang i nyere Tid. Ser vi paa det samlede Udslag af hele denne Virksomhed i

Eksporsten af japanske Produkter, møder vi atter dér den samme Fordobling, som vi saa i de enkelte Industrier. Den er fra 1904 til 1913 steget fra 315,7 til 629,5 Mill. Yen og i 1918 er den oppe paa 1 931 Mill. Yen. Det samme Forhold giver sig naturligvis Udtryk i Statsindtægterne. Det er ganske interessant at se, at Indkomstskatten, som i 1904—05 giver et Beløb af 14,4 Mill. Yen, i 1913—14 stiger til 35,6 Mill. og i 1919—20 — dér har vi naturligvis Krigsgevinsterne — til 131 Mill. Yen.

Dette er en talmæssig Godtgørelse af hele den uhyre Udvikling, som naturligvis ved Hjælp af europæisk Kapital i Milliardvis og ved Hjælp af Træning i europæisk Teknik har fundet Sted allerede før Krigen og er blevet fortsat under Krigen, og som nu udfolder sig dér som alle andre Steder i Asien med det fuldkomne bevidste Maal at erobre Asien økonomisk for Asiaterne. Og det samme finder vi i Indien. Jeg har nævnt en Række Tal under min Finanslovs-tale i Oktober forrige Aar og skal derfor ikke gentage dem her. For Kinas Vedkommende, hvorfra vi er daarlige forsynede med Statistik, kan man dog i hvert Fald oplyse saa meget, at Udførselen, der finder Sted over Traktathavnene, er steget i de samme Aar før Krigen i et ganske lignende Forhold som for Japans og Indiens Vedkommende.

Om denne Udvikling kan der overhovedet ingen som helst Tvivl være. Vi staar her overfor noget blivende, overfor noget varigt, overfor noget, der maa forandre hele det økonomiske Verdensbillede, saa vist som dette altid er blevet ændret, saa snart der er sket Ændring i de konkrete Forhold, paa hvilke den tidligere Tid baseredes; og det er dette, der sker i det Øjeblik de europæiske Markeder, som er Betingelsen for den europæiske Produktion, begrænses og indsnævres, og der, saaledes stilles det uafviselige Krav til Europa, at det skaffer sig nye Markeder.

Spørger vi om Tilbagevirkningen af denne Udvikling i Asien paa den øvrige Verden, maa vi først søge Virkningen af den i United States of America; og her har vi ogsaa dette, at vi skal tilbage til Tiden før Krigen — om end her umiddelbart før Krigen — for at se, at de Forenede Stater faar en Fornemmelse af, at den Negligering af Uden-